Рахмәт яусын шул рухларга!

Боек Ватан сугышында,

Калды безнен бабайлар.

Ватаннарын алар саклап,

Калды безнен агайлар.

Дошманнарны тар-мар итеп,

Сугышларда алар жинделәр.

Чонки алар бергәләшеп,

Алгы сафта бергә иделәр.

Балалары котте әтиләрен,

Сугыш кырларыннан кайтканын.

Жинv коне килеп житv белән,

Анладылар алар, vлеп калганын.

Балалары ятим булып калды,

Ярсуланып калды әниләр.

Бабайлары шәһид булып калгач,

Жылаштылар ялгыз әбиләр.

Кемгә шатлык, кемгә хасрәт,

Кемнәр жырлый, кемнәр желыйлар.

Рахмәт яусын шул рухларга!

Ватаннарны саклап ятып калдылар.

Сау-сәләмәт кайтып килvчеләр,

Бик азгына алар калдылар.

Жинv медалләрен алар киеп,

Мәйданнарга чыгып бастылар.

Хәзер алар биктә картайганнар,

Кемгә житмеш, кемгә сигезән яштә бар.

Жаннарында! – алар жәлләмичә,

Ватаннарын саклап тере калганнар.

Бvген инде тантаналы шатлык коне,

Жинv коне бvген аларнын.

Чын кvнелебездән тәбрик итәбез без,

Батыр булып кайтканнар! Иләһи әмин!

Хасян хазрат Хаметов